

David Pyne: US STRATCOM - šílenství nenávratně chybných předpokladů americké jaderné strategie vzájemného zaručeného ničení

- CZ24 News | 13. března 2023

Úvodní poznámka Admina: Je to velmi dlouhý článek a myslím si, že je určený především americkým občanům, ale je zajímavé si přečíst, jak je „americká jaderná moc“ ve srabu.

Odhalení šílenství a nenapravitelně chybných předpokladů, které obklopují americkou jadernou strategii vzájemného zaručeného ničení a které značně zvyšují riziko jaderného útoku.

Odhalení šílenství MAD

Během kongresového slyšení o strategických silách na začátku tohoto týdne pronesl generál Anthony Cotton, velící generál merického strategického velení, který má na starosti americkou jadernou triádu, hrozivé prohlášení, o němž americká média neinformovala. Prohlásil, že „*není politikou USA bránit se proti ruskému a čínskému jadernému raketovému útoku*„. Důvodem, proč toto odhalení není považováno za hodné zpravodajství, je skutečnost, že v podstatě tak potvrzuje americkou jadernou doktrínu vzájemného zaručeného ničení (Mutual Assured Destruction- MAD). Západní teorie MAD s příhodným názvem je bezpochyby nejprokazatelněji ukázkou iracionální strategií národní bezpečnosti, jakou kdy Amerika ve své historii přijala. Americká jaderná strategie MAD v podstatě zvyšuje pravděpodobnost jaderné války, protože nám brání bránit se i proti relativně omezenému jadernému úderu, a proto slouží jako silný odrazující prostředek proti tomu, abychom i na omezený jaderný úder odpověděli věcně, což povzbuzuje naše nepřátele, aby se dopouštěli jaderné agrese a vyhrávali války. MAD je mimořádně nebezpečná také proto, že v případě jaderného útoku nabízí v podstatě jediný postup, kterým je plná odvetná reakce.

Již více než půl století vštěpují američtí představitelé Američanům falešnou víru, že nejlepším způsobem, jak odradit nepřitele od jaderného útoku, je zajistit, aby USA zůstaly proti němu bezbranné. Tuto šílenou a nelogickou teorii poprvé vyslovil Donald Brennan, stratég pracující v Hudsonově institutu Hermana Kahna, v roce 1962 a krátce nato ji do značné míry přijal a osvojil si tehdejší americký ministr obrany Robert McNamara. Teorie předpokládala, že dokud bude mít každá strana zaručenou schopnost druhého úderu, který by byl schopen zničit tu druhou, žádná z jaderných velmocí se neodváží provést první jaderný úder, protože by to znamenalo národní sebevraždu. Problém je v tom, že logika této teorie platí pouze tehdy, pokud obě strany udržují robustní a přežitelnou jadernou triádu a udržují hrubou jadernou paritu, což se USA v posledních zhruba deseti letech nedaří.

Přijetí této teorie, která byla postavena na falešných předpokladech, vedlo k obecnému přijetí falešné západní představy, že jadernou válku nelze vyhrát a že jakékoli použití jaderných zbraní kteroukoli zemí by bylo sebevražedné bez ohledu na to, jak malý je jejich výnos, zda jsou použity proti civilním nebo vojenským cílům nebo jak málo lidí je jimi zabito, by automaticky eskalovalo do plné jaderné výměny mezi jadernými velmocemi, která by zničila obě strany. Tento omyl je však reliktem myšlení studené války, který stejně nikdy nebyl pravdivý. Skutečnost je taková, že ruské nebo čínské použití nestrategických jaderných zbraní, obvykle definovaných jako jaderné zbraně s výkonem 50 kilotun nebo méně, proti jiným zemím by s největší pravděpodobností vedlo k pokusům

USA o deeskalaci, nikoli o jadernou odvetu, aby se zabránilo velmi reálné možnosti plné jaderné výměny, která by vedla ke zničení USA a jejich spojenců. To platí zejména v případě potenciální války s Čínou, neboť USA nemají ve východní Asii rozmístěny žádné nestrategické jaderné zbraně. Ruská vojenská doktrína „eskalace k deeskalaci“ postuluje, že ruské použití nestrategických jaderných zbraní by nevyvolalo jadernou odpověď USA, ale mohlo by být použito k donucení USA a jejich spojenců ke kapitulaci a ukončení války za ruských podmínek. [Ruští představitelé považují použití superelektromagnetických pulzních zbraní \(EMP\)](#), což jsou jaderné zbraně speciálně navržené tak, aby zesilovaly účinky EMP, za rozšíření kybernetické války, protože by nikoho přímo nezabíjely. Vzhledem k tomu, že Rusko má přibližně 25krát více nestrategických jaderných zbraní než my, mají Rusko i Čína pravděpodobně schopnost překonat USA z hlediska eskalační převahy na všech stupních jaderného eskalačního žebříčku.

USA měly v letech 1945-1972 jadernou převahu nad Sovětským svazem, což jim umožnilo vést války v Koreji a Vietnamu jen s minimálními obavami z ruské jaderné eskalace. Během kubánské krize v roce 1962 jsme měli pětkrát až devětkrát více jaderných hlavic než Sověti, což nepochybně sehrálo významnou roli při jejich přesvědčování k diplomatickému řešení a deeskalaci krize. Před podpisem Smlouvy o omezení strategických zbraní (SALT) I a Smlouvy o protiraketové obraně (ABM) v roce 1972 se USA pyšnily 4 000 stíhacími letouny, 4 000 raketami země-vzduch a stále větším počtem antibalistických raket, které měly bránit USA před útokem jaderných raket a bombardérů. Měli jsme také tisíce krytů proti výbuchu a protiatomových krytů určených k ochraně stovek milionů Američanů před existenční hrozbou jaderného útoku. Podpisem smlouvy ABM však po sobě jdoucí americké administrativy učinily politiku USA, která ponechala Američany prakticky bezbranné proti jadernému raketovému útoku. V roce 1975 USA zřídily nejpokročilejší systém ABM na světě známý jako systém Safeguard. Na rozdíl od oficiálně deklarovaného ruského systému ABM, který byl určen k obraně ruského hlavního města Moskvy, byla americká protiraketová obrana určena k obraně amerických ICBM před preventivním ruským vojenským úderem. Bohužel americký Kongres nařídil demontáž systému pouhých několik měsíců poté, co byl prohlášen za funkční.

V roce 1983 pronesl prezident Ronald Reagan projev o Strategické obranné iniciativě, v němž zahájil svůj program výzkumu a vývoje protiraketové obrany, takzvané „hvězdné války“, a zavázal se vybudovat nový národní systém protiraketové obrany, který by jaderné zbraně učinil bezmocnými a zastaralými. Avšak teprve prezident George W. Bush moudře vypověděl smlouvu ABM a Spojené státy nasadily své první protiraketové střely po více než čtvrtstoletí. Dr. Peter Pry, zesnulý odvážný a vizionářský výkonný ředitel Pracovní skupiny pro národní a vnitřní bezpečnost, moudře navrhl, abychom naši národní bezpečnostní strategii MAD nahradili strategií strategicky zajištěné národní existence ([Strategic Assured National Existence-SANE](#)), s nasazením kosmické protiraketové obrany založené na programu „Brilliant Pebbles“, který byl v roce 1990 Kongresem zrušen.

Smlouva SALT I zajistila Sovětům poprvé v historii hrubou jadernou paritu, po níž Rusové začali předbíhat USA jak v počtu strategických jaderných hlavic a nosičů, tak v celkové výbušné síle svého jaderného arzenálu, který byl koncem 80. let dvakrát větší než americký. Po rozpadu Sovětského svazu v roce 1991 Spojené státy fakticky vypadly ze závodů v jaderném zbrojení a za posledních více než třicet let nevyzkoušely a nevyrobily jedinou strategickou jadernou hlavici nebo nosič. Zatímco první desetiletí po skončení první studené války se USA stále těšily zhruba jaderné paritě s Ruskem, poté začaly jednostranně odzbrojovat svůj jaderný arzenál mnohem rychleji, takže Rusové mají téměř čtyřiapůlkrát více funkčních jaderných zbraní než USA a Ruská federace se stala nesporným vítězem závodů v jaderném zbrojení. Rusko v posledních několika desetiletích vynaložilo ekvivalent více než bilionu dolarů na rozsáhlou modernizaci a následné rozšíření svého strategického i nestrategického jaderného arzenálu a národního systému protiraketové obrany. Zatímco USA se kdysi na vrcholu studené války se Sovětským svazem pyšnily téměř 20 000 nestrategickými jadernými hlavicemi, přičemž jen k odstrašení ruské invaze do NATO jich bylo rozmístěno 7 200, dnes mají v Evropě

rozmístěno pouze jedno procento tohoto počtu k odstrašení ruské agrese a ve východní Asii a západním Tichomoří není rozmístěna žádná k odstrašení čínské agrese, což Číně fakticky dává absolutní divadelní jadernou převahu nad USA v jakékoli budoucí válce v Tichomoří vedené o Tchaj-wan nebo naše spojence ze Smlouvy o Tichomoří.

Iluze drsné jaderné parity USA s Ruskem

Představitelé Spojených států si i dnes namlouvají, že USA se nadále těší hrubé jaderné paritě s Ruskou federací. Důvodem je prokazatelně nepravdivé hodnocení Federace atomových vědců (FAS), podle něhož USA disponují jaderným arzenálem čítajícím něco málo přes 5 400 jaderných hlavic, zatímco ruský arzenál se skládá z téměř 6 000 jaderných hlavic, což je hodnocení, které podporuje zpravodajská komunita USA a které podporuje trvalý cíl americké politiky prosazovat naše jednostranné jaderné odzbrojení. Pravdou je, že USA mají pouze 1 515 funkčních strategických jaderných hlavic a až 200 nestrategických jaderných hlavic. V záloze máme také 2 050 částečně demontovaných jaderných hlavic, jejichž opětovné sestavení a návrat do aktivní služby by trval šest až dvacet čtyři měsíců od vydání prezidentského příkazu. Tyto záložní hlavice mají sloužit jako pojistka přesně proti takovému masivnímu hromadění ruských a čínských strategických jaderných zbraní, jakého jsme byli svědky v posledních několika letech, a proto jsem se [zasazoval o jejich opětovnou montáž a návrat do aktivní služby](#).

Zbývajících zhruba 1660 jaderných hlavic, o nichž FAS tvrdí, že je USA mají, již neexistuje, protože byly zcela demontovány a nejsou ničím jiným než plutoniovými jámami, které by mohly být použity k výrobě nových jaderných hlavic, ale velmi pomalu, vzhledem k tomu, že USA stále ještě zvyšují své jaderné výrobní kapacity, aby byly schopny vyrábět osmdesát hlavic ročně, zatímco Rusko je schopno vyrábět 3000 jaderných hlavic ročně. Odhaduji, že stávající ruské strategické nosiče jaderných zbraní jsou schopny namontovat až 7 500 strategických jaderných hlavic, takže Rusko by mohlo během jednoho roku zdvojnásobit počet svých rozmístěných strategických hlavic. Naproti tomu USA by i při zvýšeném tempu výroby jaderných hlavic trvalo více než tři desetiletí, než by dosáhly stejné úrovně svého strategického jaderného arzenálu. FAS také tvrdí, že Čína během posledních tří desetiletí zvýšila velikost svého jaderného arzenálu pouze o 50 hlavic a že žádný z jaderných arzenálů komunistické Číny, který nyní pravděpodobně převyšuje náš vlastní, není operačně rozmístěn nebo připraven k odpálení na vrcholu jejich raket, což jsou obě tvrzení zcela směšná a nepodložená.

Vzhledem k oznámenému [rozhodnutí Ruska pozastavit svou účast na nové smlouvě START](#) je pravděpodobné, že Rusko v současné době plně odchází ze smluvního limitu 1550 bojových hlavic podle nové smlouvy START, ačkoli 55 % ruského strategického jaderného arzenálu nebylo ani smluvně omezeno. [Rusko má pravděpodobně nejméně dva krát více rozmístěných strategických jaderných hlavic než Spojené státy](#) a Čína má pravděpodobně již více jaderných hlavic než my, protože je na cestě dokončit své „dechberoucí jaderné budování“ do konce příštího roku. Rusko a Čína tak budou mít mnohem více jaderných hlavic než my a až [desetkrát více strategických jaderných hlavic připravených k palbě/pohotovosti](#), které mohou být použity v případě jaderné krize, jež se projeví bez většího varování.

Masivní jednostranné jaderné odzbrojení USA umožnilo čínsko-ruské alianci vyhrát „závod“ v jaderném zbrojení

Bohužel USA přijaly v roce 2010 podpisem nové smlouvy START v podstatě minimální odstrašující jaderné síly, které nemají žádný prostor pro selhání a které nejsou dostatečně velké na to, aby ohrožily hluboké podzemní bunkry pro ochranu vojenského vedení Ruska a Číny, jaderné síly a vojenské strategické cíle. Americká politika jednostranného odzbrojení Ameriky od 94 % jejího jaderného arzenálu, která vyhrála studenou válku a udržela jaderný mír po téměř osm desetiletí,

vážně zhoršila schopnost naší značně zmenšené a téměř zastaralé jaderné triády odrazovat protivníky od jaderného útoku. Nebezpečná kombinace toho, že Spojené státy nemají prakticky žádnou obranu proti jadernému útoku a že snížily až 84 % svého strategického jaderného arzenálu a zároveň se vydaly na více než tři desetiletí trvající prázdniny v oblasti jaderných nákupů, zatímco Rusko, Čína a Severní Korea se zapojily do masivního budování jaderných raket, což čínsko-ruskou alianci přivádí na cestu k tomu, aby do konce příštího roku získala nad USA převahu 5 nebo 6 % v počtu operačních strategických jaderných hlavic, což jim poprvé v historii zajistí jadernou převahu nad námi. Není třeba dodávat, že kdybychom dovolili SSSR mít 5-6krát více strategických jaderných hlavic než my, USA by první studenou válku prohrály a světu by dominoval Sovětský svaz. Ze stejného důvodu jsme [prohráli závody v jaderném zbrojení](#) a jsme na nejlepší cestě prohrát druhou studenou válku s čínsko-ruským vojenským spojenectvím, v níž je dnes v sázce nejen vedoucí úloha Ameriky, ale i naše přežití jako národa. Dosažení čínsko-ruské jaderné nadvlády bude mít pravděpodobně mimořádně nepříznivé důsledky pro USA a jejich spojence, což potenciálně umožní Rusku a Číně použít jaderné vydírání k tomu, aby nás zastrašily a přinutily plnit jejich příkazy.

Kromě toho je méně než polovina americké jaderné triády v pohotovosti a připravena k palbě, což by jadernému agresorovi umožnilo napadnout a zničit celé naše strategické jaderné bombardovací síly a téměř tři čtvrtiny našich jaderných ponorek s pouhými pěti jadernými hlavicemi. K tomu přistupuje fakt, že navzdory několika případům, kdy Rusko uvedlo své strategické jaderné síly do stavu nejvyšší pohotovosti, Biden udržuje americkou jadernou triádu v režimu DEFCON 5, což je nejnižší stupeň pohotovosti od doby, kdy se stal prezidentem. Tento vývoj přispěl k tomu, že jaderná válka je mnohem pravděpodobnější. Mezitím představitelé USA odpovědní za toto zanedbání povinností zůstali k tomuto alarmujícímu nebezpečí z velké části lhostejní, i když zástupná válka USA proti Rusku na Ukrajině slouží jako potenciální sud střílného prachu, který by mohl bez většího varování vyvolat třetí světovou válku, jež by pravděpodobně rychle eskalovala na jadernou úroveň, přičemž opakovaná prohlášení prezidenta Joea Bidena, že budeme vojensky bránit Tchaj-wan proti čínskému útoku, hrozí, že tak učiní také.

USA vynakládají biliony na vedení mnoha bezvýhodných válek a rozšiřování amerického liberálního impéria, ale pouze jedno procento svého obranného rozpočtu na obranu Ameriky před jaderným raketovým útokem.

Národní protiraketová obrana slouží jako určitý druh katastrofické pojistky, která zajistí, že v případě vypuknutí války a selhání jaderného odstrašování budou mít občané země mnohem větší naději, že přežijí buď omezenou, nebo možná i úplnou jadernou výměnu. Jsem vášnivým zastáncem zavedení komplexního národního systému protiraketové obrany na obranu USA proti jadernému raketovému útoku již čtyři desetiletí od doby, kdy jsem si přečetl vynikající knihu Roberta Jastrowa [„Jak učinit jaderné zbraně zastaralými“](#) v návaznosti na slavný projev prezidenta Ronalda Reagana z března 1983, v němž oznámil Strategickou obrannou iniciativu. Následně jsem v letech 2003-2005 pracoval pro Agenturu pro protiraketovou obranu a účastnil jsem se simulovaného cvičení jaderné války a protiraketové obrany. V té době bylo dobře známo, že USA nemají žádnou schopnost použít našich 44 pozemních raket ABM k obraně proti ruskému jadernému útoku a jen velmi omezenou schopnost bránit se proti čínskému jadernému raketovému útoku. Prohlášení generála Cottona tedy pravděpodobně odkazovalo na skutečnost, že naše protiraketová obrana byla určena pouze k obraně proti severokorejskému jadernému útoku. Skutečnost, že naše současné síly ABM nemají žádnou schopnost sestřelit přilétající ruské návratové jaderné rakety, znamená, že ani v případě náhodného odpálení například proti Washingtonu by USA neměly žádnou možnost je sestřelit a museli bychom jen sledovat, jak dopadají a ničí své cíle. Taková míra zranitelnosti vůči nepřátelskému jadernému raketovému útoku podtržená skutečností, že je v rozporu s politikou USA bránit naše občany před ruským a čínským jaderným útokem, není jen zanedbáním povinností, ale hraničí s vlastizradou a každý zvolený nebo jmenovaný americký představitel, který to podporuje, by měl být okamžitě

odvolán z funkce.

Bohužel v současné době nemáme příliš velkou pojistku proti jadernému raketovému útoku, protože naši představitelé odmítli nasadit na obranu Američanů sílu více než 44 raket ABM, které by pravděpodobně nestačily ani na obranu USA před jaderným raketovým útokem v plném rozsahu ze strany Severní Koreje. Pro srovnání, ruské národní síly protiraketové obrany se mohou pochlubit více než 225krát větším počtem pozemních ABM než my. Kromě toho USA v posledních několika desetiletích vyvinuly omezenou schopnost protiraketové obrany na moři se stovkami raket SM-3 a SM-6 SAM/ABM s potenciální schopností zachytit středně velké a potenciálně mezikontinentální balistické střely v jejich náporové fázi krátce po odpálení. Není však známo, kolik těchto střel může být operačně nasazeno.

Zatímco americká vláda vydává biliony dolarů na ofenzivní konvenční vojenskou sílu a pomoc jiným zemím při obraně jejich hranic, na skutečnou obranu vlasti a obranu amerického lidu a naší velké země před existenčními hrozbami v podobě jaderných zbraní, super EMP a masivních kybernetických útoků vydává jen velmi málo. Zákon Bidenovy administrativy o národní obraně na rok 2023 vynakládá na „obranu“ 816 miliard dolarů, avšak pouze něco málo přes jedno procento, celkem 9,6 miliardy dolarů, je určeno na financování Agentury pro protiraketovou obranu – což je agentura určená k obraně vlasti USA před jaderným raketovým útokem. Naproti tomu americká vláda utratila více než 6 bilionů za vedení bezvýhodných protipovstaleckých válek na Blízkém východě, zatímco obrana americké vlasti před jaderným útokem by stála jen malý zlomek této částky. Bidenova administrativa utratila během prvních deseti měsíců rusko-ukrajinské války 113 miliard dolarů na pomoc Ukrajině, což je téměř desetkrát více, než kolik vydává na obranu amerického lidu přesto, že [Biden tuto válku prohlásil za největší hrozbu jaderného armagedonu od kubánské krize v roce 1962.](#)

Jaký smysl má vynakládat 800-850 miliard dolarů ročně na naši armádu, když se pouze jedno procento z této částky vynakládá na obranu amerického lidu před největšími hrozbami, jakým kdy lidstvo v dějinách světa čelilo, a to je obrana před dvojí hrozbou útoku jadernými raketami a superEMP? USA by mohly mít desetkrát silnější armádu než Rusko a Čína, ale pokud by použily super EMP nebo jaderné zbraně při prvním úderu a naši vůdci by odmítli udělat cokoli na obranu proti jadernému/EMP útoku, bylo by to úplně jedno, protože by proti nám mohli vyhrát válku během několika minut.

Ruský systém protiraketové obrany a schopnost přežít jaderné útoky.

Zatímco oficiální politikou USA v posledním půlstoletí bylo udržet americkou zemi co nejméně chráněnou před ruským a čínským jaderným raketovým (a EMP) útokem, Rusové přijali mnohem racionálnější a rozumnější strategii, jejímž cílem je zajistit přežití Ruské federace i proti plnohodnotnému americkému jadernému raketovému útokem. Vojenští a političtí představitelé Ruska odmítli tento západní konstrukt MAD v přesvědčení, že jadernou válku může vést a vyhrát ta strana, která se na ni nejlépe připraví.

Na konci 90. let minulého století Ruská federace údajně vynaložila více než padesát procent svého vojenského rozpočtu na národní protiraketovou obranu a zajištění přežití v jaderné válce. Bohužel přesvědčení ruských a čínských představitelů, že by mohli úspěšně vést jadernou válku proti USA a zvítězit v ní, není neopodstatněné. Rusko se dnes může pochlubit 10 000 až 12 000 raketami SAM/ABM, z nichž většinu tvoří pokročilé varianty S-400 a S-500, které by pravděpodobně stačily k sestřelení osmdesáti až devadesáti procent jaderných nosičů, které by na něj byly v rámci našeho odvetného úderu vrhnuty dříve, než by dopadly na ruské území. Tato skutečnost slouží ke znevěrohodnění teorie vzájemného zaručeného zničení, protože pokud by Rusko zahájilo první jaderný úder proti USA, nemáme žádnou jistotu, že přibližně šest desítek amerických bojových

hlavic, které by byly schopny proniknout ruskou protiraketovou obranou, by stačilo ke zničení Ruska v odpovědi. Ve skutečnosti by tomu tak nebylo.

Kromě toho se Rusko může pochlubit rozsáhlými podzemními městy s jadernými velitelskými centry v [horách Jamantau a Kosvinské hoře](#), která jsou velká jako Washingtonský okruh a nacházejí se tři tisíce metrů pod žulou, přičemž každé z nich je schopné uživit a ubytovat 30.000-60.000 ruských vůdců a jejich rodinných příslušníků. Nedávná cvičení v jaderné válce ukázala, že Rusko je schopno ochránit nejméně čtyřicet procent svého obyvatelstva v podzemních krytech proti výbuchu. Ruští představitelé zpevnili svou kritickou infrastrukturu, především elektrickou rozvodnou síť, proti hrozbě útoku elektromagnetickým pulsem (EMP). Rusko má také v podzemí uloženo obrovské množství potravin, strategických průmyslových materiálů a pohonných hmot, které by mohlo použít k obnově Ruska po jaderném úderu USA. Naproti tomu USA mají několik krytů proti výbuchu pro své politické představitele, ale žádný pro své vlastní občany.

Komunistická Čína následovala příkladu Ruska a vybudovala svou „Velkou podzemní zeď“, která se skládá z 3 000 mil hlubokých podzemních tunelů, v nichž jsou pravděpodobně umístěny stovky mobilních ICBM, které jsou schopny pohybu po silnici a/nebo po železnici. V případě války by se čínští představitelé přesunuli do svého jaderného velitelského centra umístěného 2 500 metrů pod zemí. Čína má pravděpodobně také několik tisíc raket HQ-9, S-300 a S-400 SAM/ABM a možná má s Ruskem funkční společný systém protiraketové obrany. Předpokládá se, že ruská i čínská jaderná velitelská centra jsou schopna odolat přímému zásahu nejsilnější mezikontinentální balistické rakety s jadernou hlavicí.

Důvěryhodnost jaderné obrany USA je zpochybněna

V roce 1979 podepsal prezident Jimmy Carter prezidentskou směrnicí (PDD)-59, podle níž se USA mají zaměřovat na ruské politické a vojenské představitele a zabíjejí je a teprve poté útočit na ruské jaderné a strategické vojenské cíle americkými jadernými zbraněmi, nikoli na ruská města, čímž většina obyvatelstva zůstává jaderným útokem nezasažena. Tato strategie vedení jaderné války byla rozšířena i na Čínskou lidovou republiku. V roce 1997 podepsal prezident Bill Clinton dokument PDD-60, který změnil starou americkou jadernou strategii z „odpálení po varování“ na strategii, která se v podstatě rovná „odpálení po dopadu“, což znamená, že USA nezahájí odvetný jaderný úder, dokud nebude potvrzen první jaderný dopad na území USA.

Naneštěstí by první jaderný úder při jakémkoli scénáři jaderné války byl veden na hlavní město naší země Washington, D.C., a to v rámci prvního úderu s useknutím hlavy. Americké jaderné střely nejsou vůbec zaměřeny proti ruským a čínským cílům. Místo toho jsou namířeny na Atlantický a Tichý oceán a jejich opětovné zaměření by trvalo několik minut. V případě takového dekapitačního útoku, kterým v únoru loňského roku pohrozil ruský prezident Vladimir Putin, by měl prezident pravděpodobně pouze čtyři až pět minut na to, aby americké jaderné rakety znovu zaměřil a zahájil americký odvetný úder proti Rusku nebo Číně. Tento krátký časový úsek by však pravděpodobně nestačil ani na to, aby se prezident pokusil uniknout na palubě Air Force One. FBI navíc odhalila, že [čínská mobilní věž Huawei umístěná ve Washingtonu má schopnost nejen zachytit příkazy k odpálení jaderných zbraní, ale také je narušit](#), což by potenciálně mohlo zabránit tomu, aby se příkazy k odpálení jaderných zbraní dostaly k americké jaderné triádě před zničením hlavního města. Americký systém velení, řízení a komunikace v jaderné oblasti je modernizován, ale pořád zůstává zranitelný vůči kybernetickému útoku/super EMP, a stejně tak americké satelity GPS a včasného varování, které by byly potřebné ke koordinaci obrany proti hypotetickému útoku jadernými raketami, natož k provedení odvetného jaderného úderu. V případě války s Ruskem nebo Čínou by pravděpodobně použily masivní koordinovaný kybernetický a vesmírný útok, který by na začátku velké války vyřadil americké vojenské a komerční satelity a zaslepil by nás před následnými útoky.

Vzhledem k rozsáhlému jednostrannému jadernému odzbrojení v posledních několika desetiletích již USA nemají dostatek strategických jaderných hlavic k preventivnímu útoku na všechny ruské vedoucí a vojenské strategické cíle, protože dvě třetiny hypotetického prvního jaderného úderu USA by byly pravděpodobně sestřeleny masivním ruským národním systémem protiraketové obrany. Nejpravděpodobnější scénář úplné jaderné výměny by zahrnoval, že by Rusko i Čína odpálily své jaderné hlavice na americkou zemi a USA by úder Rusku i Číně oplatily, takže americký jaderný arzenál by byl ještě méně schopný udržet ruská i čínská podzemní ochranná zařízení vedení a jejich jaderné síly a vojenské strategické cíle v ohrožení jaderným útokem.

Biden musí jednat nyní, aby provedl kritické kroky k zabezpečení Ameriky proti jadernému útoku/EMP

Nikdy nebylo tak důležité, aby Spojené státy [realizovaly má doporučení](#) týkající se přeražení 2 000 částečně demontovaných strategických jaderných hlavic do aktivní služby, zavedení komplexního národního systému protiraketové obrany sestávajícího z 5 000 antibalistických raket (ABM) a posílení elektrické sítě USA proti útoku EMP. Avšak vzhledem k tomu, že to bude trvat 6-24 měsíců. Biden by měl také vyslat signál síly tím, že okamžitě začne jednat a zvýší náš stupeň jaderné pohotovosti na DEFCON 3, aby odradil potenciální ruskou jadernou eskalaci, dokud se současná hrozba třetí světové války nezmírní. A co je nejdůležitější, [Bidenova administrativa by měla vyjednat okamžité příměří s Ruskem na Ukrajině](#), aby ukončila válku, umožnila Ukrajině upevnit své zisky na bojišti před ruskou zimní ofenzívou, která začne koncem tohoto týdne, a ukončila bezprostřední hrozbu vypuknutí třetí světové války s Ruskem, která by mohla skončit zničením Ameriky.

Slyšení ve Výboru pro strategické síly Sněmovny reprezentantů a Senátu

V uplynulém týdnu jsem sledoval a opakovaně sledoval slyšení podvýboru pro strategické síly Sněmovny reprezentantů (HASC), které se konalo 8. března, a slyšení výboru pro strategické síly Senátu 9. března. Zklamalo mě, že odpovědi na několik důležitých otázek členů obou kongresových výborů, které poskytl generál Anthony Cotton, byly neúplné a často zavádějící. Mezitím během včerejšího slyšení podvýboru HASC pro strategické síly američtí představitelé zopakovali, že [USA nemají v úmyslu vyvíjet jaderné hypersonické střely jako Rusko, Čína a Severní Korea](#). Konvenční hypersonické střely naprosto nijak neodradí nepřítele od útoku nebo agrese. Stejně tak USA nemají v plánu vyvíjet super EMP zbraně, jaké by podle zprávy vydané kongresovou komisí pro EMP mohly Rusko, Čína, Severní Korea a případně Íránská islámská republika použít k hrozbě [zabití až 275 milionů amerických občanů při komplexním super EMP útoku](#). Zde jsou některé z nejdůležitějších informací ze slyšení podvýboru pro strategické síly Sněmovny reprezentantů a Senátu, která se uskutečnila počátkem tohoto týdne.

Slyšení podvýboru HASC pro strategické síly

Předseda Doug Lambourn (R-CO) se generála Cottona, který působí jako velitel strategického velení USA, zeptal, zda je třeba přehodnotit rozmístění jaderných sil USA vzhledem k tomu, že nyní čelíme nutnosti odstrašovat Rusko a Čínu současně, přičemž Čína masivně posiluje jaderné zbraně a USA v reakci na to nedělají nic pro zvýšení velikosti svého strategického jaderného arzenálu. Cotton odpověděl, že musíme vést rozhovor o velikosti našich jaderných sil, abychom mohli odstrašit Rusko i Čínu, protože naše současná velikost jaderného odstrašení byla založena na odstrašení pouze Ruska na základě jeho přistoupení k nové smlouvě START. Zástupce Lambourn uvedl, že musíme zajistit ochranu proti tomu, aby Rusko po pozastavení platnosti nové smlouvy START, nahrálo bojové hlavice do svých strategických raket. USA však nemají žádnou schopnost to zjistit, ani kdyby nám umožnily vizuální kontrolu vnějších částí svých strategických raket, natož pak pomocí satelitního průzkumu. Zdůraznil také skutečnost, že [Rusko poskytuje Číně velké množství plutonia pro výrobu zbraní, aby pomohlo Číně masivně zvýšit výrobu jaderných hlavic](#).

Generál Cotton pro upřesnění uvedl, že je proti politice USA bránit americkou vlast před ruským nebo čínským jaderným útokem. Náš omezený systém protiraketové obrany je tedy určen pouze k obraně proti jadernému útoku Severní Koreje. Uvedl, že se domnívá, že důvodem, proč Rusko vynaložilo obrovské množství peněz na své nestrategické jaderné zbraně je, že jejich použití na bojišti považuje za podprahové pro vyprovokování jaderné reakce USA. Generál Cotton uvedl, že USA usilovně pracují na zvýšení výroby plutonia na 80 jaderných jam ročně. Jak jsem uvedl výše, Rusko je schopno vyrobit 3 000 jaderných hlavic ročně.

Jak generál Cotton, tak generál James Dickinson, který slouží jako velící generál amerického vesmírného velitelství, uvedli, že by masivní budování ruských, čínských a severokorejských jaderných raket neoznačili za závody ve zbrojení! Souhlasil bych s jejich hodnocením, protože USA vypadly ze závodů v jaderném zbrojení před více než třemi desetiletími, takže se nejedná o závody ve zbrojení, pokud USA nezávodí s našimi nepřáteli. Generál Cotton uvedl, že americké hypersonické rakety jsou považovány za strategické zbraně, i když nejsou vyzbrojeny jadernými hlavicemi. Nesouhlasím s jeho hodnocením, že konvenční hypersonické zbraně poskytují nutnou strategickou odstrašující hodnotu proti některému z našich jaderně vyzbrojených nepřátel.

Reprezentant Don Bacon (R-NE) vyjádřil obavy, že Rusko nebo Čína by mohly být schopny vyřadit naše jaderné velení (tj. prezidenta a další nejvyšší politické a vojenské představitele USA) jaderným úderem s minimálním strategickým varováním během pouhých pěti minut. Generál Cotton se přímé odpovědi na otázku vyhnul a věnoval se širší problematice NC3. Největší obavy, v souvislosti s naší schopností odrazit nepřátelský jaderný útok, mám o schopnost přežít našeho systému velení, řízení a komunikace, protože je možné, že by naši nepřátelé mohli použít rušičky, kybernetický útok a útok super EMP k jeho vážné degradaci a potenciálně zabránit tomu, aby se příkazy k odpálení jaderných zbraní dostaly do triády, zejména pokud by byl Washington DC zničen s pětiminutovým varováním při jaderném útoku s useknutím hlavy.

[Zde je odkaz na celé slyšení podvýboru.](#)

Slyšení v senátním výboru pro ozbrojené služby

Předseda senátního výboru pro ozbrojené služby Jack Reed označil Rusko a Čínu za „téměř rovnocenné konkurenty“, přestože Rusko a Čína mají více jaderných zbraní než USA. Myslím, že přesnější by bylo říci, že USA jsou „téměř rovnocenným konkurentem“ Ruska a Číny.

Senátor Roger Wicker, který je členem výboru, jasně prohlásil, že Rusko má větší a modernější jaderný arzenál než my, a to s jadernými superzbraněmi, proti nimž nemáme téměř žádnou schopnost obrany. Poukázal na to, že Čína je schopna bez varování shodit jaderné zbraně z oběžné dráhy na americkou zemi pomocí svého nově předvedeného jaderného hypersonického kluzáku, o kterém jsme dříve ani nevěděli, že ho mají. Nový čínský systém Frakčního orbitálního bombardování (FOBS) je něco, co Rusko vyvinulo a nasadilo již koncem 60. let. Položil si otázku, proč Bidenova administrativa v podmínkách zvýšeného ohrožení nepostupuje naléhavě při modernizaci našeho jaderného arzenálu. Zeptal se generála Cottona, zda je americký jaderný odstrašující prostředek dostatečně velký, aby odstrašil jak Rusko, tak i Čínu současně, vzhledem k tomu, že se modernizujeme na menší a méně schopnou jadernou triádu. Generál odmítl na otázku odpovědět s tím, že to je politická otázka, kterou určuje prezident, ale uvedl, že v současné době americký jaderný odstrašující prostředek nemá žádnou rezervu, a naznačil, že pokud by se plán americké jaderné modernizace zpozdil, mohl by ztratit schopnost věrohodně odstrašit ruský nebo čínský jaderný útok.

Senátor Eric Schmitt (R-MO) vyjádřil generálu Anthonymu Cottonovi své obavy ohledně čínských zbraní FOBS. Řekl, že jde o destabilizující zbraň, protože jsou těžko viditelné a doba varování by

mohla být mnohem kratší než u typické ICBM, která by nám poskytla asi půlhodinovou dobu varování. Generál Cotton řekl, že nejdůležitější věc, kterou by podle něj měli Američané vědět, je, že poprvé v historii USA čelí dvěma rovnocenným jaderným velmocem. Poté byl dotázán na definici taktické jaderné zbraně a na to, jaký dopad by byl, kdyby Rusko použilo taktickou atomovou bombu na Kyjev. Tvrdil, že nestrategické zbraně jsou podle definice všechny ty ruské jaderné zbraně, na které se nevztahuje nová smlouva START, což je chyba vzhledem k tomu, že 55 % všech ruských strategických jaderných zbraní není pokryto novou smlouvou START. Je to nesprávné i z toho důvodu, že Čína nemá žádné jaderné zbraně, na které se vztahuje smlouva New START.

Senátor Tom Cotton (R-AR) se generála Cottona zeptal, kolik taktických jaderných zbraní USA v současné době mají, ale generál odmítl odpovědět pouze s výjimkou utajeného prostředí, což naznačuje, že počet může být výrazně nižší než 200 gravitačních bomb B-61, o nichž se většina analytiků domnívá, že je máme. Senátor Cotton poté prohlásil, že „Čína a Rusko mají dohromady značný převis hlavíc a nosičů. Skutečnost, že se omezujeme v budování jaderných sil, které potřebujeme k odstrašení Ruska i Číny, je vrcholem pošetilosti.“ Generál Cotton odpověděl, že naše současné plány na modernizaci amerických jaderných zbraní vycházejí z hrozby z roku 2010 a neberou v úvahu masivní budování čínských jaderných raket, jehož jsme dnes svědky, což jasně naznačuje, že současná a plánovaná velikost amerického strategického jaderného arzenálu může být nedostatečná k odstrašení ruské i čínské jaderné agrese současně.

Senátorka Joni Ernstová (R-IA) pak položila nejdůležitější otázku slyšení a zeptala se, zda bychom vzhledem k tomu, že Rusko a Čína nemají žádná omezení v oblasti kontroly zbrojení, měli začít nahrávat nerozmístěné (částečně demontované) jaderné hlavice, abychom posílili naši jadernou triádu, ale generál odmítl odpovědět s tím, že tuto otázku určuje prezident. Poté se zeptala, jak dlouho by trvalo jejich nahrání, ale generál Cotton odpověděl, že odpověď je tajná. Z otevřených zdrojů však vím, že by to trvalo šest až dvacet čtyři měsíců.

[Zde je odkaz na celé slyšení ve výboru.](#)

Nedávné rozhovory pro média:

3. března 2023 – Worldview Weekend Hour moderuje Brannon Howse na Lindell TV a diskutuje o mé nově zveřejněné prezentaci o národní bezpečnosti s názvem „Co musí Amerika udělat, aby přestala provokovat možné vypuknutí třetí světové války s čínsko-ruskou aliancí“. Zde je [odkaz na rozhovor](#).

3. března 2023 – rozhlasová stanice Civilní obrana, kterou vede Preston Schweitzer, diskutuje o mé nově zveřejněné prezentaci o národní bezpečnosti s názvem „[Co musí Amerika udělat, aby přestala provokovat třetí světovou válku s čínsko-ruskou aliancí](#)“,

9. března 2023 – seděl jsem s Dr. Pascalem Lottazem z Neutrality Studies, abychom diskutovali o mém nedávném článku „[“Missed Opportunities for Peace-The Secret Diplomatic History of the Second World War”](#)“, (Promarněné příležitosti pro mír, – tajná diplomatická historie druhé světové války)

10. března 2023-Víkendový rozhlasový pořad Worldview, který moderuje Brannon Howse

10. března 2023-Worldview Weekend Hour Moderátor Brannon Howse na Lindell TV diskutuje o hrozící čínské invazi na Tchaj-wan.

Nadcházející události:

Ve dnech 7. a 8. dubna budu přednášet na výstavě Firm Foundation Expo, která se koná v Mountain America Expo Center (MAEC) 9575 S. State Street v Sandy ve státě Utah. Přesné časy vystoupení

uvedu, jakmile budou upřesněny, a nezapomenu o nich informovat všechny předplatitele časopisu „The Real War“.

AUTOR: David Pyne

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ